

дни желѣзны те си оковы, и они да има спасеши да види на послѣдній путь домородство то си, и чиноположи работы те, и да вземи отъ бана си, и любезии те си челяди послѣдни те цѣлованій. Онь несомнѣнно ще ся вѣрне на опредѣленио то време, и ако бы не ся вѣрне, смерть та ми ще и исполнитъ законоснованіе то му, кога това ти ся яви угодио.

Діонисій много ся почуди, слушавъ таково ново приношеніе, отъ любопытство то си ся подкани да види що щеше да излѣзе отъ това. Добрѣ, рече, азъ му прашамъ дѣлъ дни. Обаче ты ще ся запрешь за него, но добрѣ смыслы, защо, ако бы солнце то третяго дне, въ Серапуса не го видѣ, ты вмѣсто него, щеніи пріемнишъ наказаніе то.

Дамонъ за той отговоръ премного ся зарадуvalъ, той часъ тарченикомъ отишель въ темница та, гдѣ то быше запрень пріятель му, и като развѣрза съ сущи те си руце, желѣзны те си оковы, и свѣрзаль себе си съ сердечно усердіе, рече, Пріятелю! си иди, пріятелю! иди ты сущай да утѣшишъ злонолучна та ти кѣща. Діонисій ти подариль два всесѣла дни, кои то можишъ да употребишъ безъ никакво сумиѣніе. Ты, милай пріятелю! стигагть ти за да камѣришъ нѣкой корабль за да ся отарвешъ, съ скоростъ, бѣзпана, и пріложаше сега ти требуватъ, иди, пріятелю! иди скоро; иди незабавай време; махнися отъ тука, бѣгай недѣль выше стоя.

Пиѳей удивленный зачуди ся на тыхъ думы, азъ